

***

Säihkeponin ja Robo2004:n tarina

Olipa kerran joutomaan ojassa pienen pieni Säihkeponi. Se torkkui murheissaan mudan ja roskien keskellä. Säihkeponilla oli vieressään kiinalainen Robo2004, vahva tehopoika, *jonka peltiset lihakset olivat täynnä tyhjää.*

Säihkeponi heilautti harjaansa, jossa säihkyi vielä muutama hopeahile. Hileet muistuttivat sitä ajasta, jolloin sen harja kimalsi sateenkaaren värein. Jokainen tyttö tai poika oli huokaillut ponin loistoa nostaessaan sitä käsissään ilmaan. Se olisi vielä kovin halunnut kirmailla tutussa legoaitauksessa ja leikkiä muiden ponien ja barbien kanssa.

Viimein Säihkeponi nojasi vasten Robon kovaa olkapäätä ja vastasi hennolla äänellä, niin hennosti kuin vain säihkeponit osaavat:

”Olen vain Säihkeponi, lempeä ja täyttä muovia. Alun perin olen syntynyt jo miljoonia vuosia sitten, meressä eläneiden kasvien ja eläinten jäännöksistä. Pienen pienet kasvit ja eläimet vajosivat hapettomiin syvyyksiin, jonne kertyi mutaa ja hiekkaa niin kuin tähän joutomaan ojaan.

Kovassa kuumuudessa ja paineessa noista jäännöksistä muodostui mustaa ainetta. Tuosta mustasta aineesta minä olen syntynyt! Toki aineeseen lisättiin tehtaassa muitakin aineita, niin että minusta saatiin juuri tällainen iloisenkirjava ja kiiltäväharjainen ja niin

kestävä Sähköponi.

Jos oikein tarkkaan mietin, niin kyllä minun alkuperäni on aurinko. En ole sieltä asti kyllä kotoisin, mutta ilman aurinkoa ei olisi ollut elämää meressä eikä olisi syntynyt tuota mustaa ainetta.

Tehtaassa meitä sitten tehtiin kai miljoonia, aina vaan uusia ja uusia Sähköponeja.

En tiedä kuka niillä kaikilla ehtii leikkimään.

Minä jouduinkin tänne ojaan siksi, että aitaukseen tuli aina vaan uusia ja uusia poneja. Kuka silloin olisi välittänyt minusta, vaikka olinkin vielä aivan toimiva ja reipas Sähköponi.”

”Voihan robonrämä, mikä kohtalo”, puuskahti Robo2004 ja alkoi kertoa omaa tarinaansa:

”Minullakin on ollut seikkailuja ja jopa vaarallisia tilanteita! Aivoni ja muistipiirini ovat umpimetallia ja siksi olen niin hyvämuistinen ja nopeaälyinen. Muistan jokaisen kokemani vaarallisen tilanteen, vaikka olen jo hirveän vanha, vuosimallia 2004! Joku sanoi, että olen aivan romu ja väärän värinenkin – huomisen malliin verrattuna. Siksi minut tempaistiin pois kunniapaikaltani lastenhuoneen kaapin kolmannelta hyllyltä Voima-Jimin vierestä...”

Robo2004 jatkoi muistelmiaan Sähkeponille, ja pian nuo kaksi ystävästyivät keskenään. He eivät tienneet vielä silloin, että heidän ystävyytensä tulisi olemaan yhtä ruostumaton kuin teräs, josta Robo oli valmistettu.

Mistäpä Robo2004 ja Sähkeponi olisivat voineet arvata, että eräänä päivänä joutomaan vieressä kulkisi kolme ympäristöetsivänä toimivaa valpasta koululaista.

Huomaavatkohan ympäristöetsivät, keitä ojassa on?

Lähde: Sieppo (1/2007), Lasten luontolehti. Tarinan ideointi: Marjo ja Tiina; Teksti: Tiina Väärämäki. Kuvitus: Tanja Pussinen.

***